

**DR. PERBÍRÓ JÓZSEF PROFESSZOR, A FORRADALMI
NEMZETI BIZOTTSÁG ELNÖKÉNEK
RÁDIÓFELHÍVÁSA**

**Kedves Bajtársak!
Egyetemi hallgatók, munkások, parasztek és polgárok!**

Szegeden napok óta bajtársaknak szólítjuk egymást, mert valóban bajtársaknak katonáknak érezzük magunkat mindannyian, akik a magyar nép szabadságának kivívásáért küzdünk.

Meggyőződésünk, hogy ez a harc, ez az egész nemzetet átfogó forradalom a magyar nép történetében a legdicsőbb fejezetet írja. Harcunk kettős: első és döntő feladatunk a magyar szabadságharc végső győzelmének kivívása! Ugyanilyen nagyfontosságú – ha sorrendben második is – az ország gazdasági életének, a munka folyamatosságának biztosítása, a lakosság ellátása, s nyugodt életének mielőbbi megteremtése.

Küzdelmünk, népünk szabadságáért, kérlelhetetlen. Nem vagyunk, és nem leszünk hajlandók megalkudni, fél sikerekkel megelégedni! Népünk a hosszú elnyomás és önkény után új életre vágyódik, s végre maga ura, a maga gazdája akar lenni. Az önkény elnyomó gépezetét hihetetlen bátorsággal és lelkesedéssel, szinte szent megszállottsággal zúzta szét, söpörte el útjából az éveken át félelmetesnek bizonyult, de a nép egységes felkelésével szemben agyaglábakon álló, külső támaszokkal biztosított törpe kisebbséget.

Bízunk a kormányban, mert tetteivel, a kompromittált elemek eltávolításával, és szabadságharcunk hőseinek bevonásával, semlegességünk deklarálásával biztosítékot adott arról, hogy valóban a felkelt nép mellé állott.

Szeged város munkásai és polgárai magukévá tették a hős felkelő, Maléter Pál vezérőrnagy, honvédelmi miniszter felhívását a

megteremtéséhez. Világosan látjuk, hogy sztrájkunk eddig eredményes volt, de a sztrájk további folytatása már nem a magyar nép, hanem az ellenség érdekét szolgálná.

Forradalmunk tisztasága és végső győzelme mindnyájunk egységes célja. Népünk véráldozatának bemocskolása volna, ha megengednők azt, hogy a nép előtt már régen hitelüket veszített, s bármilyen restaurációra hajlamos elemek, akik eddig óvatosak háttérből figyelték élet-halál harcunkat, most a vámszedő szerepében lépjenek elő. Ezeknek azt üzenhetjük: tévednek, ha nemzeti forradalmunk gyümölcsét a maguk asztalára kívánják harácsolni.

Aggódva figyeljük az utóbbi napokban egyre fokozódó mértékben feltörő pártvillongásokat. Ezek csak szétszaggathatják sorainkat és történelmünk során még soha nem tapasztalt ilyen egységbeforrottságunkat. A hazafiúi lelkiismeret szavával szólunk és kérjük az ország valamennyi forradalmi nemzeti bizottságát, hogy a még időszerűtlen pártszervezéseknek és villongásoknak vessenek gátat. Most minden erőnket egy cél elérést érdekében kell összefogni: forradalmunk végső győzelmének kivívására, eddigi eredményeink megőrzésére. Ne ingadozzanak a kishitűek, de keltsenek félelmet bennünk a fenyegetőnek tűnő körülmények, mert szent ügyünk igazáról az egész világ hitet tett. Mégpedig azért, mert velünk együtt tudják, hogy az elvesztett és nagy véráldozattal visszanyert szabadságnál nagyobb kincs nem lehet.

(A fenti beszédet a Szegedi Széchenyi Rádióban mondta el dr. Perbíró József professzor.)

Délmagyarország, 1991. október 22.